

עת"א 34971/06/15 - היועץ המשפטי לממשלה נגד וועדת השחרורים, ד' ט'

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 34971-06-15 מדינת ישראל נ'
וועדת השחרורים ואח'
לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין
כב' שופטת דבורה עטר

היועץ המשפטי לממשלה

העותר

נגד

1. וועדת השחרורים

המשיבים

2. ד' ט'

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד גל רזנצוויג

המשיב 2 ובאות כוחו עו"ד קטי צווסקוב ועו"ד בריינין

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב מרצה עונש מאסר ראשון למשך 14 חודשים בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים וביום 10.6.15 החליטה המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") לשחרר אותו על תנאי בתנאים המפורטים בסיפא החלטתה שצורפה כנספח א לעתירה.

החלטה זו היא נושא העתירה שבפנינו.

העותר טוען בכתב העתירה כי שגתה הוועדה כאשר לא המתינה להגעתה של חוות דעת וועדת אלמ"ב המונחת בפניו על מנת שתחליט בעניין שחרורו המוקדם של העותר בהתחשב באמור בחלק הגלוי והחסוי של חוות הדעת, למרות שמדברי גורמי הטיפול שהיו בפני הוועדה ניתן היה להבין כי וועדת אלמ"ב תתנגד לשחרורו של המשיב על תנאי בהעדר הליך טיפולי בין כתלי בית הסוהר ובהעדר תכנית טיפולית לאחר השחרור המוקדם.

עמוד 1

עוד טוען העותר בכתב העתירה כי שגתה הוועדה כאשר לא נתנה דעתה על כך שהמשיב לא קיבל טיפול בין כתלי בית הסוהר, מדובר במי שמכחיש את ביצוע העבירה וטוען כי הוא זה שהיה קורבן של אשתו והעו"ס איננה ממליצה על שחרורו המוקדם בהעדר תכנית שיקום ובהעדר מסגרת תומכת.

ב"כ המשיב תומכת בהחלטת הוועדה לשחרר את המשיב על תנאי ומצביעה על מצבו הרפואי בהיותו חולה המופיליה שמתנייד על כסא גלגלים ועל פי מסמך מהמרכז הארצי להמופיליה שבבית החולים שיבא, הוא זקוק לטיפול שיוכל להינתן לו רק כאשר ישתחרר ממאסר וזאת לאחר שאינו מעוניין בהזרקה.

לטענת ב"כ המשיב, אין למנוע את שחרורו המוקדם של המשיב רק בשל העובדה שלא עבר תהליך טיפולי במהלך מאסרו, שכן הדבר נמנע ממנו בשל הכחשתו העקבית את ביצוע העבירות נושא מאסרו.

ב"כ המשיב מצביעה על האמור בפסיקה שהוצגה על ידה בפנינו, לפיה אין בהכחשת אסיר את ביצוע מעשיו כדי למנוע את שחרורו על תנאי.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא לקחה בחשבון את היותו של המשיב חולה המופיליה, מרותק לכסא גלגלים, שהתגרש מאשתו ושכר בית לעצמו.

הוועדה הפנתה לאמור בסיפא גזר הדין נושא מאסרו של המשיב המלמדים, לדעתה, שרמת מסוכנותו של המשיב נמוכה. הוועדה הייתה ערה להמלצת וועדת אלמ"ב שלא לשחרר את המשיב על תנאי אך מאחר וחוות דעת וועדת אלמ"ב לא הייתה בפניה, גם אם מנימוקים לא מוצדקים, לא הייתה יכולה להידרש למה שנכתב בחוות הדעת המונחת בפנינו.

בסיפא החלטתה התייחסה הוועדה פעם נוספת למצבו הרפואי של המשיב ולאמור במסמך שצוטט לעיל ולכך שמדובר באסיר שיתרת המאסר שלו קצרצרה והוא אינו מסכן עוד את רעייתו לשעבר, שכן לא מדובר ב"בעל מכה" ומשכך לא נשקפת כל סכנה לציבור משחרורו המוקדם.

אף אנו, כמו הוועדה, אינו מתעלמים ממצבו הרפואי של המשיב בכל הקשור למחלת הדם ממנה הוא סובל ולטיפול לו הוא זקוק, אך חזקה על גורמי שב"ס שגם אם הם עצמם לא מסוגלים לתת למשיב את הטיפול הרפואי לו הוא זקוק, כמתואר במסמך מהמרכז הארצי להמופיליה, יעשו הכל על מנת שהמשיב יקבל את אותו טיפול מחוץ לכותלי שב"ס או במר"ש במהלך יתרת מאסרו.

עיון בחוות דעת וועדת אלמ"ב, כמו גם בחוות דעת רש"א ובחוות דעת גורמי הטיפול, מעלה כי המשיב מכחיש את המיוחס לו, מרגיש קורבן במערכת היחסים, לא תופס עצמו כאדם אלים ולא מבטא אמפתיה לקורבן.

בנסיבות אלה, כאשר התייחסות זו גורמת למשיב לכך שאינו מעוניין לקבל טיפול, וגם אם מדובר ביתרת מאסר קצרה, ובהעדר תכנית טיפולית לאחר שחרורו המוקדם של המשיב, לא ניתן לשלול את מסוכנותו של המשיב כלפי אחרים, לאו דווקא כלפי אשתו שממנה התגרש.

לאור כל האמור לעיל, מסוכנותו של המשיב כלפי אחרים המעוגנת בהתנהגותו האלימה כלפי אשתו לשעבר ובאמור בחוות דעת וועדת אלמ"ב, לרבות בחלק החסוי, מונעת שחרורו המוקדם שכן הוא לא הוכיח בפני הוועדה ובפנינו כי

שחרורו לא יסכן אחרים וכי יש לו סיכויי שיקום מחוץ לכותלי בית הסוהר.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את העתירה ומבטלים את החלטת הוועדה מיום 10.6.15 שהורתה על שחרורו של המשיב על תנאי.

ניתן והודע היום ד' תמוז תשע"ה, 21/06/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב 2.

דבורה עטר, שופטת

ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד